

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 22. júna 2017*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 2001/23/ES — Články 3 až 5 —
Prevod podniku — Zachovanie práv zamestnancov — Výnimky — Insolvenčné konanie — *pre pack* —
Prežitie podniku“

Vo veci C-126/16,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Rechtbank Midden-Nederland (súd v Midden-Nederland, Holandsko) z 24. februára 2016 a doručený Súdnemu dvoru 26. februára 2016, ktorý súvisí s konaním:

Federatie Nederlandse Vakvereniging,

Karin van den Burg-Vergeer,

Lyoba Tanja Alida Kukupessy,

Danielle Paase-Teeuwen,

Astrid Johanna Geertruda Petronelle Schenk

proti

Smallsteps BV,

SÚDNY DVOR (tretia komora)

v zložení: predseda tretej komory L. Bay Larsen, sudcovia M. Vilaras, J. Malenovský (spravodajca),
M. Safjan, a D. Šváby,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 18. januára 2017,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Federatie Nederlandse Vakvereniging a K. van den Burg-Vergeer, L. T. A. Kukupessy,
D. Paase-Teeuwen a A. J. G. P. Schenk, v zastúpení: A. Simsek, advocaat,

— Smallsteps BV, v zastúpení: B. F. H. Rumora-Scheltema, H. T. ten Have a R. J. van Galen, advocaten,

* Jazyk konania: holandčina.

- holandská vláda, v zastúpení: J. Langer a M. Bulterman, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: M. van Beek a M. Kellerbauer, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 29. marca 2017,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 3 až 5 smernice Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov (Ú. v. ES L 82, 2001, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 98).
- 2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi Federatie Nederlandse Vakbeweging (ďalej len „FNV“), holandskou odborovou organizáciou, ako aj paniami Karin van den Burgovou-Vergeerovou, Lyobou Tanjou Alidou Kukupessyovou, Danielle Paaseovou-Teeuwenovou a Astrid Johannou Geertrudou Petronellou Schenkovou na jednej strane, a Smallsteps BV na druhej strane, ktorého predmetom bolo konštatovanie prechodu pracovných vzťahov na túto spoločnosť.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Smernica 2001/23 predstavuje kodifikáciu smernice Rady 77/187/EHS zo 14. februára 1977 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov (Ú. v. ES L 61, 1977, s. 26; Mim. vyd. 05/004, s. 98), zmenenej smernicou Rady 98/50/ES z 29. júna 1998 (Ú. v. ES L 201, 1998, s. 88).
- 4 Odôvodnenie 3 smernice 2001/23 znie takto:

„Je potrebné zabezpečiť ochranu zamestnancov pre prípad zmeny zamestnávateľa, najmä postarať sa o to, aby ich práva boli zachované.“
- 5 Článok 1 ods. 1 písm. a) smernice 2001/23 uvádza:

„Táto smernica sa vzťahuje na každý prevod podnikov, závodov alebo čas[ti] podniku alebo závodu na iného zamestnávateľa v dôsledku právneho prevodu alebo zlúčenia.“
- 6 Článok 3 ods. 1 tejto smernice uvádza:

„Práva a povinnosti prevádzateľa vyplývajúce z pracovnej zmluvy alebo z pracovnoprávneho vzťahu, ktorý existoval ku dňu prevodu, sa z dôvodu tohto prevodu prevedú na nadobúdateľa.“
- 7 Článok 4 ods. 1 uvedenej smernice stanovuje:

„Prevod podniku, závodu alebo časti podniku alebo závodu nemôže byť automaticky dôvodom na prepúšťanie z práce zo strany prevádzateľa alebo nadobúdateľa. Toto ustanovenie však nebráni prepúšťaniu, ku ktorému môže dôjsť z hospodárskych, technických alebo organizačných dôvodov zahŕňajúcich zmeny týkajúce sa pracovníkov.“

8 V článku 5 tejto smernice sa uvádza:

„1. Pokiaľ členské štáty nezabezpečia [nestanovia – *neoficiálny preklad*] inak, články 3 a 4 neplatia pre prevody podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov, pri ktorých je prevádzateľ subjektom konkurzného konania alebo iného podobného konania riešiaceho platobnú neschopnosť [iného insolvenčného konania – *neoficiálny preklad*], ktoré bolo ustanovené v súvislosti s likvidáciou majetku prevádzateľa a ktoré je pod dozorom príslušného verejného orgánu (ktorým môže byť profesionálny odborník vo veciach platobnej neschopnosti [môže byť správca – *neoficiálny preklad*] splnomocnený príslušným verejným orgánom).

2. Keď sa články 3 a 4 vzťahujú na prevod počas konkurzného konania, ktoré sa začalo vo vzťahu k prevádzateľovi (bez ohľadu na to, či bolo toto konanie ustanovené v súvislosti s likvidáciou majetku prevádzateľa alebo nie) a za predpokladu, že takéto konania sú pod dozorom príslušného verejného orgánu (ktorým môže byť profesionálny odborník vo veciach platobnej neschopnosti [môže byť správca – *neoficiálny preklad*] ustanovený podľa vnútroštátnych právnych predpisov), môže členský štát zabezpečiť, aby:

- a) bez ohľadu na článok 3 ods. 1 dlhy prevádzateľa vyplývajúce z akýchkoľvek pracovných zmlúv alebo pracovnoprávných vzťahov a splatné pred prevodom alebo pred začatím konkurzného konania sa neprevedú na nadobúdateľa za predpokladu, že také[t]o konanie zabezpečí podľa zákona daného členského štátu najmenej takú rovnocennú ochranu, aká je zabezpečená v situáciách, na ktoré sa vzťahuje smernica Rady 80/987/EHS z 20. októbra 1980 o aproximácii právnych predpisov členských štátov vzťahujúcich sa na ochranu zamestnancov v prípade platobnej neschopnosti ich zamestnávateľa [JO L 283, 1980, s. 23; Mim. vyd. 05/001, s. 217]), alebo že
- b) nadobúdateľ, prevádzateľ alebo osoba, alebo osoby vykonávajúce funkcie prevádzateľa na jednej strane a zástupcovia zamestnancov na druhej strane môžu odsúhlasiť, pokiaľ to platné právne predpisy alebo prax umožňujú, zmeny zamestnaneckých podmienok zamestnancov určených na zachovanie pracovných príležitostí tým, že sa zabezpečí prežitie podniku, závodu alebo časti podniku alebo závodu.

3. Členský štát môže uplatniť odsek 2 písm. b) na každý prevod, ak sa prevádzateľ nachádza vo vážnej hospodárskej kríze, ktorá je definovaná vnútroštátnymi právnymi predpismi, za predpokladu, že takúto situáciu vyhlási príslušný verejný orgán a že je pod súdnym dozorom, za podmienky, že tieto ustanovenia už existovali vo vnútroštátnych predpisoch 17. júla 1998.

...

4. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabránenie zneužívania postupov pre prípad platobnej neschopnosti, ktoré by viedli k odňatiu práv zamestnancov stanovených touto smernicou.“

Holandské právo

- 9 V holandskom práve upravujú práva zamestnancov pri prevode podnikov články 7:662 až 7:666 a článok 7:670 ods. 8 Burgerlijk Wetboek (Občiansky zákonník, ďalej len „BW“).
- 10 § 7:662 ods. 2 písm. a) BW uvádza:

„Na účely tohto oddielu sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- a) prevod: prevod v nadväznosti na zmluvu, zlúčenie alebo rozdelenie hospodárskej jednotky, ktorá si zachováva svoju identitu;

...“

11 Konkrétnejšie § 7:663 BW stanovuje:

„Automatickým dôsledkom prevodu podniku je prechod práv a povinností, ktoré má zamestnávateľ v danom čase v tomto podniku na základe pracovnej zmluvy, ktorú uzatvoril so zamestnancom činným v rámci tohto podniku, na nadobúdateľa. V priebehu jedného roka po tomto prevode však tento zamestnávateľ a tento nadobúdateľ sú spoločne a nerozdielne zodpovední za dodržanie povinností vyplývajúcich z pracovnej zmluvy, ktoré vznikli pred týmto okamihom.“

12 § 7:666 BW stanovuje:

„§§ 7:662 až 7:665 a § 7:670 ods. 8 sa neuplatnia na prevod podniku v prípade, že:

a) bol na majetok zamestnávateľa vyhlásený konkurz a podnik patrí do konkurznej podstaty...“

13 Podľa § 7:670 BW:

”...“

8. Zamestnávateľ nemôže vypovedať pracovnú zmluvu s pracovníkom činným v jeho podniku z dôvodu prevodu tohto podniku upraveného v § 7:662 ods. 2 bode a);

...“

14 Od roku 2012 viaceré holandské sudy využívajú *pre-pack*. Ide o transakciu prevodu majetku, ktorá sa pripraví ešte pred vyhlásením konkurzu prostredníctvom predbežného správcu vymenovaného súdom a ktorú tento správca uskutoční ihneď po vyhlásení konkurzu konkurzným sudcom. V rámci tejto *pre-pack* tento súd vymenuje tiež predbežného konkurzného sudcu.

15 Prípravná fáza, ani *pre-pack* ako taká nie sú v Holandsku upravené zákonom, sú len výsledkom praxe.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

16 Až do svojho konkurzu bola spoločnosť Estro Groep BV najväčším podnikom zaoberajúcim sa starostlivosťou o deti v Holandsku. Mala približne 380 zariadení na celom území Holandska a zamestnávala približne 3 600 zamestnancov.

17 Od novembra 2013 sa dalo predpokladať, že bez nového financovania Estro Groep v lete roku 2014 už nebude schopná plniť si svoje záväzky.

18 Pri hľadaní takého financovania sa Estro Groep najprv dohodla so svojimi poskytovateľmi kapitálu a hlavnými akcionármi, ako aj s ďalšími poskytovateľmi kapitálu alebo prípadnými ďalšími investormi, s cieľom získať nové financovanie. Táto dohoda nazvaná spoločnosťou Estro Groep „Plán A“ však nebola úspešná.

19 Súbežne s rokovaniami v rámci Plánu A spoločnosť Estro Groep vypracovala alternatívny plán nazvaný „Projekt *Butterfly*“. Tento plán počítal s opätovným začatím činnosti významnej časti podniku Estro Groep na základe *pre-pack*. K tomuto opätovnému začatiu činnosti malo dôjsť na základe opätovného začatia činnosti v 243 centrách z 380, na základe zachovania pracovných miest pre takmer 2 500 zamestnancov z celkového počtu približne 3 600 zamestnancov a na základe kontinuity služieb vo všetkých prevádzkarniach v júli 2014.

- 20 V rámci uskutočňovania projektu *Butterfly* spoločnosť Estro Groep kontaktovala ako potenciálneho kupujúceho iba spoločnosť H.I.G. Capital, sesterskú spoločnosť svojho hlavného akcionára Bayside Capital. Nepreskúmala sa žiadna iná potenciálna možnosť.
- 21 Estro Groep 5. júna 2014 podala na Rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame, Holandsko) návrh na ustanovenie predbežného správcu. Predbežný správca bol ustanovený 10. júna 2014.
- 22 Dňa 20. júna 2014 bola založená spoločnosť Smallsteps, aby ako podnik, ktorý opätovne začne činnosť, na účet spoločnosti H.I.G. Capital prevzala veľkú časť detských centier spoločnosti Estro Groep v rámci projektu *Butterfly*.
- 23 Dňa 3. júla 2014 všetci zamestnanci spoločnosti Estro Groep dostali e-mail, v ktorom sa uvádzalo, že 4. júla 2014 bude podaný návrh na vyhlásenie konkurzu a spresnilo sa, že zamestnanci budú prípadne pozvaní na stretnutie pred podaním tohto návrhu.
- 24 Estro Groep 4. júla 2014 podala na Rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame) návrh na pozastavenie platieb. Dňa 5. júla 2014 bol tento návrh zmenený na návrh na vyhlásenie konkurzu, ktorý bol vyhlásený v ten istý deň.
- 25 Ešte v ten istý deň, 5. júla 2014, správca a spoločnosť Smallsteps uzatvorili *pre-pack*, podľa ktorej posledná uvedená spoločnosť kúpila približne 250 zariadení a zaviazala sa, že ku dňu vyhlásenia konkurzu ponúkne zamestnanie takmer 2 600 zamestnancom spoločnosti Estro Groep.
- 26 Dňa 7. júla 2014 správca prepustil všetkých zamestnancov spoločnosti Estro Groep. Smallsteps ponúkla takmer 2 600 zamestnancom pôvodne zamestnaným v spoločnosti Estro Groep novú pracovnú zmluvu, zatiaľ čo vyše tisíc zamestnancov bolo nakoniec prepustených.
- 27 FNV a štyri ďalšie žalobkyne, ktoré pracovali v centrách prevzatých spoločnosťou Smallsteps, ale ktorým po vyhlásení konkurzu spoločnosti Estro Groep neboli ponúknuté nové pracovné zmluvy, podali na vnútroštátny súd žalobu, aby sa v prvom rade určilo, že na *pre-pack* uzatvorenú medzi spoločnosťami Estro Groep a Smallsteps sa uplatní smernica 2001/23, a že je teda potrebné vychádzať z toho, že štyri ďalšie žalobkyne pracujú *ex lege* pre spoločnosť Smallsteps, pričom ich pracovné podmienky sa nezmenili. Subsidiárne ich návrh smeruje k tomu, aby sa určilo, že sa predsa len uplatní § 7:662 a nasl. BW, keďže k prevodu podniku došlo pred dňom vyhlásenia konkurzu spoločnosti Estro Groep. Smallsteps návrhy žalobkýň spochybňuje.
- 28 Za týchto okolností Rechtbank Midden-Nederland (súd Midden-Nederland, Holandsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Je holandské konkurzné konanie – v prípade prevodu podniku nachádzajúceho sa v konkurze, pričom konkurzu predchádzal súdom kontrolovaná *pre-pack*, ktorá výslovne smerovala k zachovaniu (časti) tohto podniku – v súlade s cieľom a účelom smernice 2001/23 a je článok 7:666 ods. 1 písm. a) BW vzhľadom na uvedené (naďalej) v súlade so smernicou?
 2. Uplatní sa smernica 2001/23 v prípade, že už pred začiatkom konkurzného konania sa súdom vymenovaný tzv. „predbežný správca“ („beoogd curator“) informuje o situácii dlžníka a preverí možnosti prípadného opätovného začatia činnosti podniku treťou osobou a zároveň sa pripraví na úkony, ku ktorým musí dôjsť tesne po konkurze, aby sa opätovné začatie činnosti prostredníctvom prevodu majetkových aktív mohlo uskutočniť, a prostredníctvom týchto úkonov je podnik dlžníka alebo jeho časť k okamihu vyhlásenia konkurzu alebo tesne po ňom prevedený a v činnostiach sa pokračuje úplne alebo čiastočne (takmer) bez prerušenia?

3. Je pritom relevantné to, či pokračovanie činnosti podniku je primárnym cieľom *pre-pack*, alebo či (predbežný) správca prostredníctvom *pre-pack* a predajom majetkových aktív fungujúceho podniku (*going concern*) okamžite po konkurze sleduje v prvom rade maximalizáciu výnosu z prevodu pre všetkých veriteľov alebo či došlo v rámci *pre-pack* k vyjadreniu zhodnej vôle o prevode aktív (pokračovaní činnosti podniku) pred vyhlásením konkurzu, pričom tento prejav bol sformalizovaný a/alebo realizovaný po vyhlásení konkurzu? Ako má byť táto situácia posudzovaná, ak bolo cieľom tak pokračovanie činnosti podniku, ako aj maximalizácia výnosu z predaja?
4. Je v rámci *pre-pack*, ktorá predchádza vyhláseniu konkurzu na majetok podniku, okamih prevodu podniku – na účely uplatniteľnosti smernice 2001/23 a na ňu odkazujúceho článku 7:662 a nasl. BW – určený skutočným prejavom zhodnej vôle o predaji podniku pred vyhlásením konkurzu, alebo je pre tento okamih rozhodujúce, kedy bol uskutočnený prevod vlastníctva, s ktorým je spojená zodpovednosť za prevádzku dotknutej jednotky z prevádzateľa na nadobúdateľa?“

O návrhu na opätovné začatie ústnej časti konania

- 29 Po prednesení návrhov generálneho advokáta Smallsteps podaním doručeným do kancelárie Súdneho dvora 25. apríla 2017 požiadala o možnosť reagovať na tieto návrhy, v prípade potreby po opätovnom otvorení ústnej časti konania. Smallsteps na podporu tohto návrhu v podstate uvádza, že návrhy generálneho advokáta obsahujú nedorozumenia, pokiaľ ide o konanie *pre-pack*.
- 30 V tejto súvislosti je však potrebné pripomenúť, že Štatút Súdneho dvora Európskej únie, ani rokovací poriadok neupravujú možnosť pre dotknuté osoby uvedené v článku 23 tohto štatútu podať pripomienky v reakcii na návrhy prednesené generálnym advokátom (pozri najmä rozsudok zo 4. septembra 2014, Vnuk, C-162/13, EU:C:2014:2146, bod 30).
- 31 Podľa článku 252 druhého odseku ZFEÚ generálny advokát konajúci nestranne a nezávisle predkladá na verejných pojednávaniach odôvodnené návrhy v prípadoch, ktoré si v súlade so Štatútom Súdneho dvora Európskej únie vyžadujú jeho účasť. Súdny dvor nie je viazaný ani týmito návrhmi, ani odôvodnením, na základe ktorého k týmto návrhom generálny advokát dospel (rozsudok z 3. decembra 2015, Banif Plus Bank, C-312/14, EU:C:2015:794, bod 33).
- 32 Preto nesúhlas dotknutej osoby s časťou návrhov generálneho advokáta bez ohľadu na otázky, ktoré v nich skúmal, nemôže byť sám osebe dôvodom odôvodňujúcim opätovné otvorenie ústnej časti konania (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. septembra 2015, Mory a i./Komisia, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 26).
- 33 Súdny dvor však môže kedykoľvek po vypočutí generálneho advokáta nariadiť opätovné otvorenie ústnej časti konania v súlade s článkom 83 svojho rokovacieho poriadku, najmä pokiaľ sa domnieva, že nemá dostatok informácií alebo že vec je potrebné rozhodnúť na základe tvrdenia, ku ktorému sa dotknuté osoby nevyjadrili (pozri rozsudok z 9. júna 2016, Pesce a i., C-78/16 a C-79/16, EU:C:2016:428, bod 27).
- 34 V tejto veci sa však Súdny dvor po vypočutí generálneho advokáta domnieva, že má dostatok informácií na vydanie rozhodnutia.
- 35 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy sa Súdny dvor domnieva, že nie je opodstatnené opätovne začať ústnu časť konania.

O prejudiciálnych otázkach

O prvej až tretej otázke

- 36 Na úvod treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora v rámci konania o spolupráci medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdny dvorom zakotveného v článku 267 ZFEÚ prislúcha Súdnemu dvoru poskytnúť vnútroštátnemu súdu odpoveď potrebnú na rozhodnutie vo veci, o ktorej vnútroštátny súd rozhoduje. Vzhľadom na to Súdny dvor prináleží v prípade potreby preformulovať otázky, ktoré sú mu položené (rozsudok z 1. februára 2017, *Município de Palmela*, C-144/16, EU:C:2017:76, bod 20 a citovaná judikatúra).
- 37 V prejednávanej veci je namieste chápať prvú až tretiu otázku, ktoré je potrebné preskúmať spoločne, tak, že v podstate smerujú k tomu, aby sa zistilo, či smernica 2001/23, a najmä jej článok 5 ods. 1 sa má vykladať v tom zmysle, že ochrana pracovníkov zaručená článkami 3 a 4 tejto smernice je zachovaná v takej situácii ako vo veci samej, v ktorej k prevodu podniku dochádza po vyhlásení konkurzu v kontexte *pre-pack* pripravenej pred vyhlásením konkurzu a vykonanej ihneď po tomto vyhlásení, v rámci ktorej najmä „predbežný správca“ vymenovaný súdom preskúma možnosti prípadného pokračovania činnosti tohto podniku treťou osobou a pripraví sa na uskutočnenie úkonov hneď po vyhlásení konkurzu s cieľom zabezpečiť toto pokračovanie, a ďalej, či je v tomto ohľade relevantné, že cieľom transakcie *pre-pack* je tak pokračovanie v činnosti dotknutého podniku, ako aj maximalizáciu výnosu z predaja pre veriteľov tohto podniku.
- 38 Na úvod treba uviesť, že cieľom smernice 2001/23, ako vyplýva z jej odôvodnenia 3, je ochrana zamestnancov, osobitne zabezpečením zachovania ich práv v prípade zmeny zamestnávateľa.
- 39 Na tento účel článok 3 ods. 1 prvý pododsek tejto smernice stanovuje, že práva a povinnosti prevádzateľa vyplývajúce z pracovnej zmluvy alebo z pracovnoprávneho vzťahu, ktorý existoval ku dňu prevodu, prechádzajú na základe tejto skutočnosti na nadobúdateľa. Pokiaľ ide o článok 4 ods. 1 uvedenej smernice, tento článok chráni pracovníkov proti akémukoľvek prepusteniu uskutočnenému nadobúdateľom alebo prevádzateľom výlučne na základe tohto prevodu.
- 40 Ako výnimku článok 5 ods. 1 smernice 2001/23 uvádza, že režim ochrany upravený v uvedených článkoch 3 a 4 sa neuplatní na prevody podnikov uskutočnené za podmienok stanovených týmto ustanovením, pokiaľ členské štáty nestanovia inak.
- 41 Uvedený článok 5 ods. 1 sa však tým, že v zásade spôsobuje neuplatniteľnosť režimu ochrany pracovníkov v prípade niektorých prevodov podniku, a teda sa odkláňa od hlavného cieľa smernice 2001/23, nevyhnutne musí vykladať reštriktívne (pozri pokiaľ ide o článok 3 ods. 3 smernice 77/187, zmenenej a doplnenej smernicou 98/50, rozsudok zo 4. júna 2002, *Beckmann*, C-164/00, EU:C:2002:330, bod 29).
- 42 Zo samotného znenia prvej časti vety článku 5 ods. 1 smernice 2001/23 vyplýva, že členské štáty majú možnosť, za okolností, ktoré odôvodňujú uplatnenie tohto ustanovenia, vytvoriť režim ochrany pracovníkov upravený v článkoch 3 a 4 tejto smernice, vo veci samej však dotknutý členský štát nevyužil túto možnosť, ako to aj na pojednávaní potvrdila holandská vláda.
- 43 Z toho vyplýva, že článok 5 ods. 1 smernice 2001/23 v rozsahu, v akom umožňuje odkloniť sa od režimu ochrany pracovníkov, sa uplatňuje v takom konaní ako vo veci samej, avšak pod podmienkou, že dotknuté konanie spĺňa podmienky uvedené v tomto ustanovení.
- 44 V tejto súvislosti článok 5 ods. 1 smernice 2001/23 kumulatívne spresňuje, že prevádzateľ je subjektom konkurzného konania alebo iného insolvenčného konania. Ďalej sa toto konanie musí začať s cieľom likvidácie majetku prevádzateľa a uskutočniť pod dozorom príslušného verejného orgánu.

- 45 Pokiaľ ide v prvom rade o podmienku, podľa ktorej prevádzateľ musí byť subjektom konkurzného konania alebo iného insolvenčného konania, táto podmienka sa vzhľadom na požiadavku reštriktívneho výkladu pripomenutú v bode 41 tohto rozsudku nemôže vzťahovať na transakciu pripravujúcu konkurz, ktorá však k nemu napokon nevedie, ako to opísal generálny advokát v bode 76 svojich návrhov.
- 46 V prejednávanej veci však, ako vyplýva z bodu 14 tohto rozsudku, transakcia *pre-pack* dotknutá vo veci samej je síce pripravená pred vyhlásením konkurzu, ale je uskutočnená až po tomto vyhlásení. Takáto transakcia, ktorej predpokladom je skutočný konkurz, by preto mohla patriť pod pojem „konkurzné konanie“ v zmysle článku 5 ods. 1 smernice 2001/23.
- 47 V druhom rade článok 5 ods. 1 smernice 2001/23 vyžaduje, aby konkurzné konanie alebo iné insolvenčné konanie začalo na účely likvidácie majetku prevádzateľa. V tomto ohľade je nesporné, ako vyplýva z judikatúry Súdneho dvora, že túto podmienku nespĺňa konanie, ktorého cieľom je pokračovanie v činnosti dotknutého podniku (pozri v tomto zmysle rozsudky z 25. júla 1991, d’Urso a i., C-362/89, EU:C:1991:326, body 31 a 32, ako aj zo 7. decembra 1995, Spano a i., C-472/93, EU:C:1995:421, bod 25).
- 48 Pokiaľ ide o rozdiely medzi týmito dvoma druhmi konania, ako to spresnil generálny advokát v bodoch 57 a 58 svojich návrhov, cieľom konania je pokračovanie v činnosti v prípade, keď smeruje k zachovaniu prevádzkyschopnosti podniku alebo jeho životaschopných jednotiek. Naopak, konanie smerujúce k likvidácii majetku vedie k maximalizácii kolektívneho uspokojenia veriteľov. Hoci nie je vylúčené, že môže dochádzať k určitému prekryvaniu sa týchto dvoch cieľov, ktoré sleduje dotknuté konanie, hlavný cieľ konania smerujúceho k pokračovaniu činnosti podniku spočíva v každom prípade v zachovaní dotknutého podniku.
- 49 V prejednávanej veci z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že cieľom takej transakcie *pre-pack*, aká je dotknutá vo veci samej, je pripraviť predaj podniku do najmenších detailov, aby sa umožnilo rýchle opätovné začatie činnosti v životaschopných jednotkách podniku po vyhlásení konkurzu v snahe zabrániť tým prerušeniu, ktoré by vyplývalo z okamžitého skončenia činnosti tohto podniku ku dňu vyhlásenia konkurzu, čím za zachová hodnota uvedeného podniku a zamestnanosť.
- 50 Za týchto podmienok a s výhradou overenia vnútroštátnym súdom je potrebné sa domnievať, že vzhľadom na to, že cieľom takejto transakcie v konečnom dôsledku nie je likvidácia podniku, hospodársky a sociálny cieľ, ktorý sleduje, nemôže vysvetliť, ani odôvodniť, aby v prípade, že dotknutý podnik je predmetom úplného alebo čiastočného prevodu, boli jeho zamestnancom odňaté práva, ktoré im priznáva smernica 2001/23 (pozri analogicky rozsudok zo 7. decembra 1995, Spano a i., C-472/93, EU:C:1995:421, body 28 a 30).
- 51 Vzhľadom na konštatovanie uvedené v bode 48 tohto rozsudku samotná skutočnosť, že uvedená transakcia *pre-pack* by mohla tiež viesť k maximalizácii uspokojenia veriteľov, nie je spôsobilá pretransformovať toto konanie na konanie začaté s cieľom likvidácie majetku prevádzateľa v zmysle článku 5 ods. 1 smernice 2001/23.
- 52 Z toho vyplýva, že je potrebné domnievať sa, že hlavným cieľom takejto transakcie je ochrana podniku v konkurze, takže v súlade s judikatúrou citovanou v bode 47 tohto rozsudku nemôže patriť do pôsobnosti článku 5 ods. 1 smernice 2001/23.
- 53 V treťom rade, pokiaľ ide o podmienku, podľa ktorej konanie upravené v článku 5 ods. 1 smernice 2001/23 musí prebiehať pod dozorom verejného orgánu, je namieste zdôrazniť, že taká fáza transakcie *pre-pack*, aká je dotknutá vo veci samej, predchádzajúca vyhláseniu konkurzu, nemá nijaký základ v dotknutej vnútroštátnej právnej úprave.

- 54 V tomto rozsahu sa teda táto transakcia neuskutočňuje pod dozorom súdu, ale, ako vyplýva zo spisu predloženého Súdneho dvoru, uskutočňuje ju vedenie podniku, ktoré vedie rokovania a prijíma rozhodnutia pripravujúce predaj podniku v konkurze.
- 55 Predbežný správca, ani predbežný konkurzný sudca, aj napriek tomu, že sú menovaní súdom na návrh podniku v konkurze, totiž formálne nemajú nijakú právomoc. Preto sa na nich neuplatňuje nijaký dozor verejnoprávneho orgánu.
- 56 Okrem toho, keďže správca čo najskôr po začatí konkurzu požiada a získa povolenie konkurzného sudcu na predaj podniku, tento sudca musí byť informovaný a v podstate nevysloviť nesúhlas s týmto prevodom ešte pred vyhlásením konkurzu.
- 57 Ako však generálny advokát v podstate uviedol v bode 82 svojich návrhov, týmto spôsobom postupom by mohol stratiť zmysel akýkoľvek prípadný dozor príslušného verejného orgánu nad konkurzným konaním a nespĺňa podmienku dozoru takéhoto orgánu upravenú v článku 5 ods. 1 smernice 2001/23.
- 58 Z vyššie uvedeného vyplýva, že taká transakcia *pre-pack*, aká je dotknutá vo veci samej, nespĺňa všetky podmienky stanovené v článku 5 ods. 1 smernice 2001/23 a v dôsledku toho nemôže predstavovať výnimku z režimu ochrany upraveného v článkoch 3 a 4 tejto smernice.
- 59 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy je namieste odpovedať na prvú až tretiu položenú otázku tak, že smernica 2001/23, a najmä jej článok 5 ods. 1 sa má vykladať v tom zmysle, že ochrana pracovníkov zaručená článkami 3 a 4 tejto smernice je zachovaná v takej situácii ako vo veci samej, v ktorej k prevodu podniku dochádza po vyhlásení konkurzu v kontexte *pre-pack* pripravenej pred vyhlásením konkurzu a vykonanej ihneď po tomto vyhlásení, v rámci ktorej najmä „predbežný správca“ vymenovaný súdom preskúma možnosti prípadného pokračovania činnosti tohto podniku treťou osobou a pripraví sa na uskutočnenie úkonov hneď po vyhlásení konkurzu s cieľom zabezpečiť toto pokračovanie, a ďalej, že v tomto ohľade nie je relevantné, že cieľom transakcie *pre-pack* je aj maximalizácia výnosu z predaja pre veriteľov dotknutého podniku.

O štvrtej otázke

- 60 S prihliadnutím na odpoveď na prvú až tretiu otázku nie je potrebné odpovedať na štvrtú otázku.

O trovách konania

- 61 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Smernica Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov, a najmä jej článok 5 ods. 1 sa má vykladať v tom zmysle, že ochrana pracovníkov zaručená článkami 3 a 4 tejto smernice je zachovaná v takej situácii ako vo veci samej, v ktorej k prevodu podniku dochádza po vyhlásení konkurzu v kontexte *pre-pack* pripravenej pred vyhlásením konkurzu a vykonanej ihneď po tomto vyhlásení, v rámci ktorej najmä „predbežný správca“ vymenovaný súdom preskúma možnosti prípadného pokračovania činnosti tohto

podniku treťou osobou a pripraví sa na uskutočnenie úkonov hneď po vyhlásení konkurzu s cieľom zabezpečiť toto pokračovanie, a ďalej, že v tomto ohľade nie je relevantné, že cieľom transakcie *pre-pack* je aj maximalizácia výnosu z predaja pre veriteľov dotknutého podniku.

Podpisy